

[Carl Petersen.]

13. november, eller det — som foreslået i lovforslaget — skal fortsætte til 15. maj.

De 6 øre kom ind i den gældende lov som følge af det forlig, der blev gennemført mellem regeringspartierne og det radikale venstre i foråret, og jeg kan på mit partis vegne give forslaget den allervarmeste tilslutning. Jeg finder ikke engang, det er nødvendigt at behandle det i et udvalg, for det vil kun være spild af tid.

Den højtærede landbrugsministers tale må vel tages som en afvisning af lovforslaget — så meget mere som den ærede ordfører for forslagsstillerne jo nu har afvist ministerens ændringsforslag. Nu kom det vel ikke meget overraskende, at den højtærede minister afviste forslaget, for en sådan afvisning ligger jo helt på linie med den politik, som er regeringens, og som hidtil er gået ud på at afvikle de tilskudsordninger, som man har gennemført for at holde priserne nede på de elementære forbrugsvarer, således at forbrugerne kom til at betale en højere pris. Når denne afvisning imidlertid ikke går mig så særlig nær til hjertet, er det, fordi jeg kan regne ud, at der må være flertal her i det høje ting for forslaget, uanset om den højtærede minister afviser det; jeg er derfor temmelig rolig i så henseende.

Disse ting er næsten selvfølgeligheder, men der knytter sig til selve lovforslagets fremsættelse, synes jeg, noget interessant, som nok kan give anledning til nogle betragtninger ved denne lejlighed.

Det vil huskes af det høje tings medlemmer, at det ekstra tilskud på de 6 øre — som jeg allerede har nævnt — kom til verden ved en forhandling mellem regeringen og det radikale parti. Men det kom også som et modtræk mod de forslag, mit parti stillede om at fortsætte med de prisbindinger, som dengang var gældende, for at bevare roen om priserne på det smør og flæsk, som blev forhandlet på hjemmemarkedet. Det vil også huskes, at det radikale partis motivering derfor var, at det skulle være det første skridt på afviklingens vej, og det blev vel også bevist derigennem, at selve bestemmelsen kun skulle gælde 5½ måned frem i tiden. At det også har været partiets standpunkt senere, mener jeg man har kunnet konstatere af referater af taler, som er blevet holdt af radikale politikere om afviklingen af disse pristilskud. Jeg synes

derfor, det er berettiget at spørge den ærede ordfører for forslagsstillerne: Betyder dette, at partiet har ændret sin stilling til spørgsmålet om at holde hjemmemarkedspriserne nede ved statstilskud? Der kan efter min mening ikke være nogen anden forklaring. Ved det foreliggende forslag foreslår man, at 6 øres tilskuddet skal gælde indtil 15. maj 1953. Heri må ligge en forhåndstilkendegivelse af, at man også ønsker at bevare de tilskud, der er nævnt i lovens § 4, efter lovens udløb den 2. april 1953. For man kan vel næppe tænke sig, det er partiets mening, at tilskuddet ifølge § 6 skal løbe til 15. maj, hvorimod de øvrige bestemmelser om tilskud til rugbrød og mælk skal udløbe den 2. april 1953. Vi er meget glade for, at det radikale venstre har ændret sin stilling, og kan som sagt give forslaget vor varmeste tilslutning. Partiet kan være ganske sikker på, at hvis det følger denne nye linie — eller den gamle linie —, skal vi nok være hos jer. „Velkommen hjem!“ . . . som det er sagt engang tidligere.

Kr. Kristensen: Det lovforslag, som er fremsat af det radikale venstre, drejer sig om en forlængelse af det særlige tilskud på 6 øre pr. l, som gives til sødmælk og børnemælk, der sælges til konsum. Ifølge lov nr. 188 af 28. maj 1952 skulle dette tilskud gives indtil 13. november i år. Nu foreslås ordningen forlænget indtil 15. maj 1953.

Sidste forår, da prisbindingerne på smør, flæsk og kød på hjemmemarkedet blev ophevet og hjemmemarkedspriserne for disse levnedsmidler derfor steg, fandt vi det naturligt, at prisstigningen blev mildnet gennem dette særlige tilskud til billiggørelse af mælkeprisen. Men nu ligger problemet anderledes. Ifølge detailpristallet for oktober har der i pristalsfamiliens udgift til kød, flæsk og tilberedte varer været en nedgang på 30 kr.: 14 kr. for oksekød, 5 kr. for kalvekød, 8 kr. for flæsk og 3 kr. for tilberedte kødvarer; og detailpristallet viste en nedgang på 3 points. Der er derfor ikke længere nogen begrundelse for stadig at opretholde dette særlige mælketilskud. Vi fra venstres side ønsker en afvikling af statstilskuddene til billiggørelse af forbrugerpriserne i pagt med prisfaldet på kødvarer, så skatteyderne kan blive sparet for det beløb, det her drejer sig om; det er dog alene her 24 mill. kr. for et år.

Fra venstres side kan vi derfor ikke til-